

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران- توفان

۱۲ مارچ ۲۰۱۲

صهیونیسم و حقوق زنان

هشتم مارچ روز جهانی زنان است. خوب است که به هشتم مارچ از دریچه نگاه فلسطینی ها و قربانیان صهیونیسم نگاه کنیم تا روشن شود که اسرائیل یک کشور نژادپرست و صهیونیستی است و افسانه دموکراتیک بودن آن را موساد آفریده است. بیش از ۶۰ سال است که سرزمین فلسطین در اشغال صهیونیستهای اسرائیل قرار دارد. بیش از ۶۰ سال است که صهیونیستهای اسرائیل کلیه موازین انسانی و قطعنامه های سازمان ملل متحد را با قلدری و به حمایت امپریالیسم امریکا نفی می کنند و به کشتار مردم فلسطین و به گرسنگی دادن به مردم نوار غزه ادامه می دهند. بیش از ۶۰ سال است که نقض حق خود تعیینی سرنوشت ملت قهرمان فلسطین، از جانب صهیونیستها به یک امر عادی تبدیل شده و به صورت "حق غیر قابل انکار" اسرائیل در آمده است. تئوری "ایجاد امنیت و حق دفاع از خود اسرائیل" جواز آدمکشی برای آنها محسوب می گردد و به هیچ مرجع جهانی، حتی به خود ساخته دادگاه کیفری جهانی نیز پاسخگو نیستند.

رسانه های گروهی امپریالیستی نیز در شیپور توجیه این نقض حقوق انسانها توسط اسرائیل می دمند و آن را با عبارت پردازیهای تهوع آور و اتهامات تروریستی که به مبارزات آزادیبخش ملت فلسطین نسبت می دهند، توجیه می کنند. ده ها سال است که مناطقی از سوریه و لبنان در اشغال دولت صهیونیستی اسرائیل است و آنها برای تحقق اهداف ضد انسانی و نژادپرستانه صهیونیستی خویش، بمبهای خوشه ای به لبنان پرتاب کرده اند. وقتی کسانی از سیاستهای صهیونیستی و نژادپرستانه اسرائیل حمایت می کنند و به نفی حق تعیین سرنوشت مردم فلسطین می پردازند، نمی توانند مدافع حقوق زنان و کودکان باشند. وقتی کسانی بمباران مردم فلسطین را تأیید می کنند و گرسنگی دادن به آنها را امری درست ارزیابی می کنند، فرقی با نازیهای المانی ندارند، وقتی حکومت اسرائیل در جهاتی فعال است تا کشتار مردم فلسطین و لبنان را توجیه کند و نوار غزه را محاصره کرده و آب و غذا و دارو را از زنان و کودکان فلسطینی دریغ ورزد تا آنها در اثر گرسنگی بمیرند، این دولت نمی تواند یک دولت دموکراتیک باشد و خود را مدافع حقوق بشر، چه برسد به حقوق زنان و کودکان جا بزند، وقتی دولتی به صورت هدفمند به عملیات تروریستی در مناطق اشغالی دست می زند و برای کشتن و ترور افراد، مقید به احترام به هیچ قانونی نیست، این دولت تروریستی است و نمی تواند کوچکترین قدمی در راه تفاهم ملتها بردارد. چنین دولتی با این درک

ضد انسانی و نژاد پرستانه نمی تواند به عنوان مدافع سازمانهای حمایت از حقوق بشر و یا سازمانهای حمایت از حقوق کودکان و یا مدعی مبارزه برای تساوی حقوق زنان به میدان آید. چگونه است کسی که حقوق ملتها و میلیونها انسان و به ویژه حقوق مردم فلسطین را به رسمیت نشناسد، بتواند مدعی حمایت از حقوق بخشی از همان ملت که زنان باشند بشود. حقوق بشر و احترام به حقوق زنان و کودکان بخشا نیست، تماما است. زیرا حقوق بشر را نمی شود تجزیه کرد و از آن حقوق بشر خوب و بد ساخت. چنین برخوردی تنها یک برخورد ریاکارانه است. کسی و یا سازمانی که مدعی صلح دوستی و ضد بودجه های تسلیحاتی است، باید تجاوز به سرزمینهای فلسطین و اشغال سرزمینهای سوریه و لبنان و اردن را محکوم کند و از مبارزه این ملتها برای رهایی خودشان حمایت کند.

رژیم نژادپرست اسرائیل که رژیمی تجاوزکار و ناقض همه موازین و معاهده های جهانی از جمله در مورد فلسطین است، در بی احترامی به منشور ملل متحد، سایر ممالک را با بمب اتمی خویش به جنگ تهدید می کند. شگفتا که این اقدام تروریستی و ناقضانة منشور ملل متحد، مورد اعتراض آقای بان کی مون دبیر کل سازمان ملل متحد، قرار نمی گیرد. وی هنوز نفهمیده است کسی که بر این مسند می نشیند با گماشته کاخ سفید فرق دارد.

کشوری که به دروغ خود را دموکرات جا می زند و نمی تواند ماهیت نژادپرستانه و ضد دموکراتیک خویش را با توسعه طلبی و تجاوز خارجی ببوشاند در داخل خود به تدریج چهره مذهبی و بنیادگرائی دینی خویش را و به ویژه در دشمنی با حقوق زنان روز به روز بیشتر نشان می دهد.

امروز ما در اسرائیل با این وضعیت روبرو هستیم که بخش افراطی مذهبی، علی رغم ماهیت یهودی مذهبی دولت اسرائیل به روی زنان بی حجاب تف می اندازند و از نظر اخلاقیات کتاب مقدس، هر زن بی حجابی را که موهای خویش را نبوشانده و چادر به سر نداشته باشد و آرنج و زانویش از زیر دامن پیدا باشد، فاحشه می خوانند. در اسرائیل همان وضعیتی پا می گیرد که در ایران جمهوری سرمایه داری اسلامی وجود دارد. در اسرائیل در اتوبوسها زنان را از مردان جدا کرده و زنان را به قسمت عقب اتوبوس می فرستند. در اسرائیل شنیدن موسیقی حرام است و خلاف رهنمود آیت الله های ایران که موسیقی را به غنائی و غیر غنائی تقسیم کرده و تفسیرش را باز گذارده اند در اسرائیل این رهبران دینی که تا چهل درصد در حکومت و ارتش نفوذ دارند و در دولت نشسته اند، می طلبند که مؤمنان در هنگام پخش موسیقی محلهای مربوطه را ترک کنند. آنها با سربازی دختران مخالفند و بخش بسیار افراطی آنها که همان حجتیه ما ایرانی ها و دست پروردگان مدرسه حقانی باشند، خواهان آنند که یهودیان باید آنقدر جنایت کنند و ظلم توزیع کنند و هرج و مرج و بی عدالتی بیافرینند تا زمان ظهور حضرت یهودیان که شبیه امام مهدی خود ما باشد، نزدیکتر شود.

دولت مذهبی اسرائیل به آلت دست لابی های آبادی نشینهای یهودی بدل شده اند و قادر نیستند در مقابل این جنبش فاشیستی واکنش جدی داشته باشند. احزاب صهیونیستی و مذهبی شاس و تور (Schas, Thora) دو پایه اساسی حکومت اسرائیل هستند. آنها به جدائی دختر و پسر در مدارس رأی می دهند و همه آنها "مقلد" آیت الله مصباح یزدی در ایران هستند!!! ریش توپی گذاردن و آرایشگاه نرفتن، مقام دینی آنها را در نزد یهوه ارتقاء می دهد. نتانیاها که خود بلندگوی صهیونیسم است و اسرائیل را دموکراتیک جا می زند به جنگ زرگری با توسعه گری آبادی نشینهای یهودی می پردازد و مدعی است که از تساوی حقوق زنان به دفاع بر می خیزد. ولی این جدائی زنان از مردان در اتوبوسها از آسمان نمی آید، محصول مبارزه نژادپرستانه و صهیونیستی مثنی یهودی ارتجاعی و همفکر روحانیت ایران است.

روزنامه کلنر شتات انسایگه (Kölner Stadt-Anzeige) در شماره سوم جنوری ۲۰۱۲ خود فاش می سازد که این رأی دادگاه عالی اسرائیل است که انجام آن را برای یک دوره موقتی در اتوبوسها مجاز شناخته است. دادگاه عالی اسرائیل یک مرجع قانونی و بخشی از دولت اسرائیل است. تلاش برای لاپوشانی این امر مهم که قوه قضائیه را از کل نظام صهیونیستی جدا کنیم، امری غیر سیاسی و بی فایده است. گرایش به سمت تفکر زن ستیزی قرون وسطائی و قبول ارزشهای عقب مانده دینی، به عنوان تنها ارزشهای معتبر اخلاقی در قرن بیست و یکم، در تناقض با ماهیت اسرائیل و علل پیدایش آن قرار ندارد، بلکه به عکس در توجیه آن است. اسرائیل یک دولت مذهبی-یهودی-نظامی است. "یهودیت سیاسی" در این کشور با همه جنبه های نژادپرستانه اش بر سر کار است. دولتی که در خارج به ضد ملت فلسطین است و حقوق ملتها را در تعیین سرنوشت خویش به رسمیت نمی شناسد و آنها را خلاف همه موازین قانونی، انسانی و اخلاقی سرکوب می کند، هرگز نمی تواند در داخل مدافع حقوق زنان اسرائیلی باشد. این نقاب به زودی فرو می ریزد و اسرائیل صهیونیستی را به قعر بحران اجتماعی می کشاند.

دو سوم این افراطیون مذهبی با حمایت مالی از جانب اداره خدمات اجتماعی، زندگی خویش را می گذرانند و سربار بزرگی بر روی دوش مالیات دهندگان اسرائیلی هستند. این مفت خورهای مذهبی که حکم همان آخوندهای مفتخورهای ایرانی را دارند، تمام وقت خود را در حجره ها و حوزه های دینی، صرف خواندن تورات و انجیل می کنند، تا جامعه اسرائیل را از نظر ایدئولوژیک برای بقاء خویش مسلح نمایند و حضور ارتش اسرائیلیها را در مناطق اشغالی و یا اساسا هویت دولت صهیونیستی که گویا اجازه نامه ای از خدا برای سکونت در این مناطق دارد را موجه گردانند.

همه این افراد از خدمت نظام وظیفه در یک کشور نظامی ارتشی معاف اند. طبیعتاً می توان به صراحت گفت که رژیم حاکم در اسرائیل با وسایل گوناگون از این جریان عقب مانده مذهبی، به خاطر نیات شوم سیاسی خویش، حمایت می کند. خود دولت صهیونیستی اسرائیل این جناح "حجتیه" را در داخل اسرائیل برای شست و شوی مغزی جامعه تقویت می کند. تکیه به تهدیدهای خارجی و جنگ طلبی اسرائیل برای فرار و دور کردن انظار از مشکلات بی درمان داخلی است. اسرائیل هرگز نمی تواند یک دولت ملی شود. ملتی به نام ملت یهود نمی تواند وجود داشته باشد. یهودیت یک عنصر دینی است و نه یک عنصر ملی. یهودیانی که نه تاریخ مشترک دارند، نه آداب و رسوم مشترک دارند، نه فرهنگ مشترک دارند و داشته اند و نه سرزمین مشترک داشته اند و نه همسرنوشتی مشترک اقتصادی داشته اند را، نمی توان با ریختن در یک انبان و همزدنشان به صورت یک ملت واحد و با زور اقتصادی و یا غیر اقتصادی و شست و شوی مغزی در آورد.

ملت سازی مانند قاطی کردن نخود و لوبیا نیست. یک یهودی با فرهنگ المانی با یک مسیحی با فرهنگ المانی بیشتر نکات مشترک دارد، تا یک یهودی اهل ایتوپیی و یا عرب و یا سودانی و یا ایرانی. در سومین هفته ماه جنوری امسال بود که هزاران نفر از یهودیان ایتوپیی تبار در اسرائیل به ضد نژادپرستی که در شکل اجاره ندادن خانه به این یهودیان تجلی می کرد، به نمایشات اعتراضی دست زدند. در مملکتی که نژادپرستی حکم می راند، زنان نمی توانند آزاد باشند. نژادپرستی به ضد صلح و آزادی است و باید این سیاست نژادپرستانه که در مورد اقلیت عرب نیز اجراء می شود به شدت محکوم شود. به همین جهت نیز وحدت دینی نتوانسته بعد از ۶۰ سال، تبعیض نژادی را در میان یهودیان در اسرائیل از میان ببرد. ماری که صهیونیسم در آستین پرورانده است، خود آنها را نیش می زند.

بر گرفته از توفان شماره ۱۴۴ اسفند ماه ۱۳۹۰، ارگان مرکزی حزب کار ایران

صفحه حزب کار ایران (توفان) در شبکه جهانی اینترنت. www.toufan.org

نشانی پست الکترونیکی (ایمیل). toufan@toufan.org